

Vaggvisa till sonen Carl

Text: C M Bellman, Musik: Traditionell

Lilla Charles, sov sött i frid,
du får tids nog vaka,
tids nog se vår onda tid
och hennes galla smaka.
Världen är en sorgeö;
bäst man andas, skall man dö
och bli mull tillbaka.

En gång, där en källa flöt
förbi en skyl i rågen,
stod en liten gosse söt
och spegla sig i vågen.
Bäst sin bild han såg så skön
uti böljan, klar och grön,
strax han intet såg'en.

Så är med vår livstid fatt,
och så försvinna åren;
bäst man andas gott och glatt,
så ligger man på båren.
Lilla Charles skall tänka så,
när han ser de blommor små,
som bepryda våren.

Sove lulla, lilla vän!
Din välgång skall oss gläda.
När du vaknar, sku vi se'n
dig klippa häst och släda;
se'n små hus av kort, lull lull,
sku vi bygga, blåsa kull
och små visor kväda.

Mamma har åt barnet här
små guldskor och guldkappa;
och om Charles beskedlig är,
så kommer rättnu pappa,
lilla barnet namnam ger ...
Sove lulla! Ligg nu ner
och din kudde klappa!